

CICLISME

Des de fa una bona temporada es pot constatar en el nostre poble una gran activitat ciclista. Tant per part d'uns joves aficionats que aprofiten qualsevol ocasió per fer excursions i participar en alguna prova, com —per part dels més grans— organitzant carreres a Santa Eulàlia, com s'ha repetit ja últimament, havent estat el punt culminant, creiem nosaltres, l'organització del Campionat de Catalunya d'Aficionats, que va tenir lloc el diumenge passat dia 4 de juny.

Per aquest motiu, hem cregut interessant tenir un canvi d'impressions amb els principals protagonistes locals d'aquest esdeveniment.

Ens referim, naturalment, al jove Pere Vilardebó, un dels aficionats locals i l'únic que últimament s'ho ha agafat seriosament, entrenant-se a fons i participant, degudament federat, a quantes carreres se li presenten. I també, com a organitzadors, a en Francesc Brustenga i en Josep Piqueras, principals promotors d'aquest renaixement ciclista al nostre poble.

PERE VILARDEBÓ

Ens dirigim primerament al Pere, i li preguntem:

—Com et va començar aquesta afició per la bicicleta?

—Va ser amb un grup d'amics, que fèiem excursions «domingueres», i batllevem de valent per arribar al cim d'una muntanya. Les sortides a Montserrat, Coll-Formic, Montseny... Així vaig començar.

—Des de quan ho practiques ja seriosament?

—Fa dos anys, i l'any passat vaig participar en les proves de juvenils de l'«Escalada a Montjuïc», però ha estat a començaments del 72 quan, en fer algunes curses, he vist les meves possibilitats i m'ho he agafat més de debò.

—A casa teva, no hi posen inconvenients?

—Al principi el meu pare em sermonejava, però veient la meva afició, crec que se'n va cansar, i ara és ell el que m'anima.

—Quin és el teu sistema d'entrenament?

—M'entreno dos cops per setmana, a un promig de 120 km. cada vegada. Si és possible, que sigui de muntanya la major part del recorregut.

—A quines carreres has participat, fins ara, i quines són les millors classificacions que has obtingut?

—Des de fa sis mesos, quasi cada diumenge participo en alguna cursa. Ara bé, fa uns quants diumenges que em trobo en bona forma i cada vegada vaig millorant les posicions. Com a millor classificació ha estat el Campionat de Catalunya, que vaig fer el 5.ª de la general i 1.ª de la meva categoria, o sigui de Segona.

—Quins projectes tens, de cara al teu futur ciclista?

—Projectes n'hi ha molts, ara falta arribar-hi. Però, dintre les meves possibilitats, crec que aniré millorant. Així ho espero.

—Jo també. Tens interès en dir alguna altra cosa?

—Estic molt content del dia del Campionat, doncs la gent m'anava de valent, i això dóna molta moral.

FRANCESC BRUSTENGA

A en Brustenga, ànima d'aquestes organitzacions, li preguntem:

—Què t'ha mogut a dedicar-te tan intensament a aquest esport, quan tu sempre havies practicat el futbol?

—A mi, més que cap altre esport m'agrada el basquet, però com que aquí no hi ha hagut possibilitats en aquest sentit, em vaig dedicar al futbol. Després vaig intentar formar un equip local de basquet, però no hi va haver col·laboració i l'intent va fracassar. En quant al ciclisme, fa dos anys que hi havia una colla de joves aficionats, i veient que necessitaven una ajuda, vaig empènyer-los a treure la llicència federativa i a participar a l'«Escalada de Montjuïc». L'any 1970 hi va debutar en Pere Vilardebó. La cosa va resultar i l'any següent ja foren en Pere, en Jaume Galobart i en Pere Prim. Després s'han anat succeïnt altres participacions i jo els he ajudat i animat tot el que he pogut.

—Ha estat difícil muntar aquestes curses per les carreteres locals?

—De fet, la part principal de l'organització ha estat a càrrec del D.C.B. Moritz, per manca d'un club al nostre poble. Així ha estat relativament fàcil.

—La qüestió econòmica, que deu ser important, com es soluciona?

—Aquesta ha estat més aviat la nostra missió, però gràcies a la subvenció de l'Ajuntament (10.000 ptes.), i a les aportacions de Diana Pienso, Pienso Hens i dels transportistes, industrials i molts particulars del nostre poble, s'ha cobert el pressupost, que era d'unes 43.000 ptes.

—Quin és l'objectiu que us proposeu, amb aquesta promoció ciclista?

—Donar a conèixer un altre esport al poble i proporcionar una oportunitat al jovent que pugui interessar-s'hi.

—Veus la possibilitat que altres joves s'aficionin a la bicicleta, quan sembla que avui tothom tira pel cantó fàcil, i només somnia una moto?

—No deu ser ben bé així quan actualment la Federació Catalana ha duplicat el nombre de llicències, comparat amb tres anys enrera. Esperem que a Sta. Eulàlia també succeeixi igual.

—N'esteu contents de com respon el poble, fins ara?

—Ja ho he dit abans. L'única vegada que hem demanat ajuda econòmica, ha respost molt bé. En quant a la part recolzament moral i de públic tampoc ens podem queixar.

—Quins són els vostres projectes per l'esdevenidor?

—Fomentar el ciclisme com sigui, i organitzar el màxim de carreres possible per el nostre poble i comarca, millorant, si es pot, les anteriors. Si ho aconseguim no serà pas pel nostre mèrit sinó gràcies a tot el poble.

—Vols afegir-hi alguna cosa més?

—Només agrair novament tota la col·laboració que hem rebut i també l'oportunitat que ens dóna «Ronsana» de posar-nos en contacte amb els lectors.

—Gràcies a tu.

Que aquesta afició no decaigui i que us dongui molts motius de satisfacció és el que desitgem.

JOSEP PIQUERAS

L'amic Piqueras, un altre dels que dedica moltes hores en aquests afers, ens dóna la seva opinió sobre les curses disputades al nostre poble, i especialment el Campionat de Catalunya d'Aficionats.

—Què ens en dius de la carrera que es va fer al nostre poble al començament de temporada?

—La prova social de principi de temporada va ser per nosaltres com un baròmetre, amb la finalitat de pulsar l'ambient ciclista local. Quedarem més que satisfets de la gentada que va presenciar la cursa, i fou quan ens animàrem a muntar el Campionat de Catalunya d'Aficionats.

—I en aquest Campionat de Catalunya, s'ha desenrotllat tot normalment durant les curses?

—L'organització per part del D.C.B.-Moritz fou perfecta. Només la pega que en alguns trossos la carretera no estava en massa bones condicions, sobretot de Sant Feliu a Caldes, que era pèssima. L'assistència de públic extraordinària, tant del poble com de fora. En quant al Pere Vilardebó, va fer una carrera fenomenal, quedant 5.ª de la general i 1.ª de la seva categoria d'Aficionats de Segona.

—Quines coses positives i quines negatives creus tu que s'hi han produït?

—Com a cosa negativa, apart de les inevitables molèsties que es poguessin ocasionar als usuaris de la carretera, no crec que n'hi hagués cap. En canvi, sí de positives. En primer lloc, com he dit abans, la gran quantitat de públic. També és important que la gent s'interessés cada vegada més per tot el que esportivament passa al nostre poble i que s'estigui despertant una gran afició al ciclisme. Nosaltres estem animadíssims i procurarem que aquestes curses tinguin continuïtat. Possiblement la propera temporada fem alguna cosa fora de sèrie.

—Els forasters —corredors, tècnics i directius— quina opinió se n'han emportat d'aquesta organització?

—Els organitzadors se n'anaren més que contents, prova d'això és que ja ens estan «punxant» per a que fem més carreres. Probablement abans d'acabar la temporada se n'organitzà una altra. Els corredors també se n'anaren satisfets, doncs crec que tots, poc o molt, s'emportaren algun premi, ja que la llista era nombrosa.

—N'estàs content de com tracten a En Pere, en aquest poc temps de figurar com a corredor del D. C. Barcelona-Moritz?

—El que millor ho pot dir és el mateix Pere, però, pel que es veu, el tracten estupidament. Prova d'això és que se l'emportaren a Manresa per participar en una cursa de dos dies, i a València per un altre de quatre; això és significatiu i demostra que compten amb ell. En quan als directius, hem de dir que són molt persones, i com que en Pere és un vailet de bona pasta, no hi ha problemes.

—Com s'ha produït també tan de sobte aquesta teva afició pel ciclisme?

—Afició al ciclisme la tinc des de que tenia dotze anys, que vaig fer el 1.ª Raid ciclista Barcelona - Sta. Eulàlia en companyia del meu pare. Quan